31994D0438

DECYZJA KOMISJI
z dnia 7 czerwca 1994 r.
ustanawiająca kryteria klasyfikowania państw trzecich i ich części w odniesieniu do influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu w związku z przywozem świeżego mięsa drobiowego oraz zmieniająca decyzję 93/342/EWG

(94/438/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych ([1]), ostatnio zmienioną dyrektywą 93/120/WE ([2]), w szczególności jej art. 22 ust. 2 i 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich ([3]), ostatnio zmienioną dyrektywą 93/121/WE ([4]), w szczególności jej art. 10 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzja Komisji 93/342/EWG ([5]), która ustanowiła kryteria do klasyfikowania państw trzecich w odniesieniu do influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu w zakresie przywozu żywego drobiu, jaj wylęgowych oraz świeżego mięsa drobiowego, wzięła pod uwagę normy określone w dyrektywach Rady 92/40/EWG ([6]) i 92/66/EWG ([7]);

zgodnie z dyrektywą 93/121/WE do przywozów świeżego mięsa drobiowego są stosowane międzynarodowe standardy dotyczące influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu;

dlatego należy ustalić nowe kryteria do klasyfikowania państw trzecich w odniesieniu do influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu w zakresie przywozu świeżego mięsa drobiowego, a decyzja 93/342/EWG powinna być zmieniona w sposób ograniczający jej stosowanie do przywozów żywego drobiu i jaj wylęgowych;

konieczne jest ustalenie warunków, zgodnie z którymi możliwa będzie regionalizacja państw trzecich w odniesieniu do influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji:

a) „część terytorium" oznacza część państwa trzeciego o wystarczającej wielkości, która jest dobrze określona geograficznie lub administracyjnie, biorąc pod uwagę sytuację epizootyczną;

b) „szczepienie interwencyjne" oznacza szczepienie zastosowane i przeprowadzone jako środek zwalczania choroby w następstwie pojawienia się jednego lub więcej jej ognisk i:

([1]) Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.
([2]) Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 35.
([3]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35.
([4]) Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 39.
([5]) Dz.U. L 137 z 8.6.1993, str. 24.
([6]) Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1.
([7]) Dz.U. L 260 z 5.9.1992, str. 1.

i) przeciwko influenzy drobiu używając jakiejkolwiek szczepionki zawierającej wirus influenzy drobiu tych samych podtypów jak aktualnie występujące wysoce patogeniczne wirusy (w momencie ustalania są to podtypy H5 i H7);

ii) przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu używając szczepionek przygotowanych z zapasu macierzystego szczepu wyjściowego wirusa rzekomego pomoru drobiu, który wykazuje patogeniczność wyższą niż lentogeniczne szczepy wirusa;

c) „polityka uboju sanitarnego" oznacza zastosowanie, w przypadku pojawienia się ognisk influenzy drobiu czy rzekomego pomoru drobiu, środków przewidzianych w załączniku C do decyzji 93/342/EWG;

d) „stado towarowe" oznacza każde stado liczące przynajmniej 200 drobiu lub każde inne stado, z którego drób lub jaja wylęgowe mogą być wywożone do Wspólnoty.

Artykuł 2

Państwo trzecie jest klasyfikowane jako wolne od influenzy drobiu czy rzekomego pomoru drobiu, jeśli spełnia następujące wymagania ogólne:

a) ma taką organizację służby weterynaryjnej, która umożliwia odpowiednie monitorowanie stad drobiu;

b) ma ustawodawstwo weterynaryjne, które zalicza influenzę drobiu i rzekomy pomór drobiu do chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania, dla wszystkich gatunków drobiu oraz wszystkich ptaków trzymanych w zamknięciu na terytorium całego kraju. Wyżej wymienione choroby są definiowane nie mniej rygorystycznie niż w kodeksie zoosanitarnym Międzynarodowego Urzędu ds. Epizootii

c) zobowiązuje się do pełnego zbadania wszystkich przypadków podejrzenia wystąpienia ogniska tych chorób;

d) jeśli istnieje podejrzenie wystąpienia ogniska choroby, państwo to musi przedłożyć do szczegółowego badania laboratoryjnego próbki z wirusami influenzy drobiu lub paramyksowirusami;

e) do swojej dyspozycji posiada wystarczającą ilość laboratoriów własnych lub mieć zapewnioną możliwość korzystania z innych laboratoriów w kraju w przypadku konieczności szybkiego przeprowadzenia badań laboratoryjnych;

f) przesyła wykaz tych laboratoriów, jak również opis metod używanych do diagnozy i określania typów influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu Komisji oraz poddaje własne laboratoria kontrolom przeprowadzanym przez ekspertów Wspólnoty;

g) przy każdym pierwszym wystąpieniu ogniska choroby wyizolowany wirus jest wysłany do laboratorium referencyjnego Wspólnoty w Weybridge (Addlestone, Zjednoczone Królestwo);

h) powiadamia Komisję, w ciągu 24 godzin po potwierdzeniu, o pierwszym pojawieniu się ogniska choroby w jakiejkolwiek, uprzednio wolnej od choroby, części jego terytorium;

i) przynajmniej raz w miesiącu wysyła do Komisji sprawozdanie o sytuacji chorobowej w przypadku wystąpienia w tej samej części terytorium kraju następnych ognisk;

j) gdy szczepienie przeciwko influenzy drobiu i/lub rzekomemu pomorowi drobiu nie jest zakazane, to przywóz, produkcja, badanie i dystrybucja wszystkich partii szczepionek są urzędowo kontrolowane; wprowadza to konieczność rejestracji, a dla jej przeprowadzania właściwy organ sprawdza pełną dokumentację zawierającą dane o skuteczności i nieszkodliwości preparatu; przy szczepionkach przywożonych właściwy organ polega na danych sprawdzonych przez właściwe władze kraju, w którym szczepionka została wyprodukowana, o ile sposób przeprowadzania kontroli odpowiada uznanym normom międzynarodowym;

k) powiadamia Komisję o charakterystyce szczepu użytego do produkcji szczepionek przeciwko influenzy drobiu czy rzekomemu pomorowi drobiu.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla ogólnych wymagań ustanowionych w art. 2, państwo trzecie zostaje uznane za wolne od influenzy drobiu jeśli:

a) na jego terytorium nie występowały u drobiu ogniska tej choroby przez co najmniej 36 miesięcy;
oraz
b) przynajmniej w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie były przeprowadzane szczepienia przeciwko wirusom influenzy drobiu tych samych podtypów, jakie są uważane za wysoce patogeniczne (obecnie podtypy H5 i H7).

2. Jeżeli w zwalczaniu choroby praktykowana jest polityka uboju sanitarnego, to bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 lit. b), wspomniany wyżej okres 36 miesięcy może być skrócony do:

a) sześciu miesięcy, jeśli nie było przeprowadzane szczepienie interwencyjne;

b) 12 miesięcy jeśli przeprowadzane było szczepienie interwencyjne, pod warunkiem że upłynęło dalszych 12 miesięcy od urzędowego zakończenia takiego szczepienia interwencyjnego.

Artykuł 4

1. Bez uszczerbku dla ogólnych wymagań ustanowionych w art. 2, państwo trzecie zostaje po raz pierwszy uznane za wolne od rzekomego pomoru drobiu, jeśli:

a) na jego terytorium nie wystąpiły u drobiu ogniska tej choroby przez przynajmniej 36 miesięcy;
oraz

b) przynajmniej w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie były przeprowadzane szczepienia przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu z użyciem szczepionek przygotowanych z zapasu macierzystego szczepu wyjściowego rzekomego pomoru drobiu, który wykazuje patogeniczność wyższą niż lentogeniczne szczepy wirusa.

2. Jeżeli w zwalczaniu choroby praktykowana jest polityka uboju sanitarnego, to bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 lit. b), wspomniany wyżej okres 36 miesięcy może być skrócony do:

a) sześciu miesięcy, jeśli nie było przeprowadzane szczepienie interwencyjne;

b) 12 miesięcy, jeśli było przeprowadzane szczepienie interwencyjne, pod warunkiem że upłynęło dalszych 12 miesięcy od urzędowego zakończenia takiego szczepienia interwencyjnego.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a), państwo trzecie jest klasyfikowane jako wolne od rzekomego pomoru drobiu, jeśli kryteria określone w ust. 1 i 2 są spełnione tylko w odniesieniu dla stad towarowych drobiu albo kraj ten zezwala na użycie szczepionek przygotowanych z zapasu macierzystego szczepu wyjściowego rzekomego pomoru drobiu, który wykazuje patogeniczność wyższą niż lentogeniczne szczepy wirusa;

W takich przypadkach zainteresowane państwo trzecie jest upoważnione do wysyłki świeżego mięsa drobiowego do Wspólnoty, jeśli ustanowione w załączniku dodatkowe gwarancje zostaną uwzględnione w towarzyszącemu wysyłce świadectwie zdrowia zwierząt.

Artykuł 5

Przepisy art. 10 ust. 1 dyrektywy 91/494/EWG i art. 3 i 4 stosuje się *mutatis mutandis* do części terytorium, które spełnia wymagania w nich określone, pod warunkiem że zapewnią wystarczające gwarancje co do:

— wprowadzenia ograniczenia poruszania się, w odniesieniu do innych przyległych części terytorium, które nie są wolne od influenzy drobiu i/lub rzekomego pomoru drobiu,

— jeśli to niezbędne, przeprowadzania badań serologicznych,

— wprowadzenia innych możliwych środków.

Artykuł 6

W decyzji 93/342/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. tytuł otrzymuje brzmienie:

„Decyzja Komisji z dnia 12 maja 1993 r. ustalająca kryteria klasyfikacji państw trzecich w odniesieniu do influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu w zakresie przywozu żywego drobiu i jaj wylęgowych";

2. w art. 1 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) »część terytorium« oznacza część państwa trzeciego o wystarczającej wielkości, która jest dobrze określona geograficznie lub administracyjnie, biorąc pod uwagę sytuację epizootyczną";

3. w art. 2 lit. f)–i) otrzymują brzmienie:

„f) przesyła wykaz tych laboratoriów, jak również opis metod używanych do diagnozy i określania typów influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu Komisji oraz poddaje własne laboratoria kontrolom przeprowadzanym przez ekspertów Wspólnoty;

g) przy każdym pierwszym wystąpieniu ogniska choroby wyizolowany wirus jest wysłany do laboratorium referencyjnego Wspólnoty w Weybridge (Addlestone, Zjednoczone Królestwo);

h) powiadamia Komisję, w ciągu 24 godzin po potwierdzeniu, o pierwszym pojawieniu się ogniska choroby w jakiejkolwiek, uprzednio wolnej od choroby, części jego terytorium;

i) przynajmniej raz w miesiącu wysyła do Komisji sprawozdanie o sytuacji chorobowej, w przypadku wystąpienia w tej samej części terytorium kraju następnych ognisk;"

4. w art. 4 skreśla się ust. 3;

5. w art. 4 ust. 4 akapit drugi skreśla się wyrażenie „albo świeżego mięsa drobiowego" oraz „lub załączniku F".

6. dodaje się nowy art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Przepisy art. 22 ust. 1 dyrektywy 90/539/EWG i art. 3 i 4 niniejszej decyzji stosuje się *mutatis mutandis* do części terytoriów, które spełniają ustanowione wymagania, pod warunkiem że zapewnią wystarczające gwarancje co do:

— wprowadzenia ograniczenia poruszania się, w odniesieniu do innych przyległych części terytorium, które nie są wolne od influenzy drobiu i/lub rzekomego pomoru drobiu,

— jeśli to niezbędne, przeprowadzania badań serologicznych,

— wprowadzenia innych możliwych środków.";

7. Skreśla się załączniki D i F;

8. załącznik E otrzymuje brzmienie:

„*ZAŁĄCZNIK E*

DODATKOWE GWARANCJE, KTÓRE NALEŻY UMIEŚCIĆ W ŚWIADECTWIE ZDROWIA ZWIERZĄT DLA PRZYWOZU NA TERYTORIUM WSPÓLNOTY ŻYWEGO DROBIU I JAJ WYLĘGOWYCH Z PAŃSTW TRZECICH, GDY STOSUJE SIĘ ART. 4 UST. 4 DECYZJI 93/342/EWG

Mimo że stosowanie szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, które nie spełniają szczególnych wymagań pkt 2 załącznika B do decyzji 93/342/EWG nie jest zakazane w ..... (*), to:

— żywy drób (**),

— drób hodowlany, od którego otrzymano jaja wylęgowe (**)/pisklęta jednodniowe (**):

a) w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie był szczepiony takimi szczepionkami;

oraz

b) pochodzi ze stada, które nie wcześniej niż 14 dni poprzedzających wysyłkę lub zebranie jaj wylęgowych zostało poddane, za pośrednictwem wyrywkowo pobranych próbek wymazu ze steku od przynajmniej 60 ptaków pochodzących z każdego stada, testowi izolacji wirusa rzekomego pomoru drobiu, przeprowadzanemu w urzędowo uznanym laboratorium, w którym nie stwierdzono ptasich paramyksowirusów o Wskaźniku Patogeniczności Wewnątrzmózgowej (ICPI) większym niż 0,4;

oraz

c) w czasie ostatnich 60 dni poprzedzających przesyłkę lub zebranie jaj wylęgowych, nie miał kontaktu z drobiem, który nie spełnia gwarancji wspomnianych odpowiednio w lit. a) i b);

oraz

d) był poddany izolacji, pod urzędowym dozorem, w gospodarstwie pochodzenia w ciągu 14 dniowego okresu, wspomnianego w lit. b);

oraz

w wypadku wywozu piskląt jednodniowych jaja wylęgowe, z których się wylęgły nie miały kontaktu ani w wylęgarni ani podczas transportu z jajami lub drobiem, które nie spełniają wyżej wspomnianych gwarancji.

(*) Nazwa kraju pochodzenia.
(**) Niepotrzebne skreślić."

Artykuł 7

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 lipca 1994 r.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 czerwca 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

DODATKOWE GWARANCJE, KTÓRE NALEŻY UMIEŚCIĆ W ŚWIADECTWIE ZDROWIA ZWIERZĄT DLA PRZYWOZU DO WSPÓLNOTY ŚWIEŻEGO MIĘSA DROBIOWEGO Z PAŃSTW TRZECICH, GDY STOSUJE SIĘ ART. 4 UST. 3 DECYZJI 94/438/WE

Stado towarowe drobiu rzeźnego, z którego otrzymano mięso:

a) nie było szczepione szczepionkami sporządzonymi z zapasu macierzystego szczepu wyjściowego rzekomego pomoru drobiu, który jest bardziej patogeniczny niż lentogeniczne szczepy wirusa;

oraz

b) zostało poddane w rzeźni testowi izolacji wirusa rzekomego pomoru drobiu, na podstawie losowej próbki wymazu ze steku 60 ptaków z danego stada, prowadzonego w urzędowym laboratorium, w którym nie stwierdzono żadnych paramyksowirusów drobiu o Wskaźniku Patogeniczności Wewnątrzmózgowej (ICPI) większym niż 0,4;

oraz

c) nie miało kontaktu w okresie 30 dni poprzedzających ubój z drobiem, który nie spełnił gwarancji wymienionych w lit. a) i b).